RV. 5,64,4.

— प्र sich in Streit einlassen: प्र यद्वी मित्रावरूणा स्पूर्धन्त्रिया धार्म युवधिता मिनत्ति हुए. 6,67,9.

स्पृक्का f. Trigonella corniculata AK. 2, 4, 4, 21. Råéan. 12,134. Mimosa pudica 5,103. — Suça. 1,139,10. Varàh. Bah. S. 77,5. 13. 24. — Vgl. पुक्का.

स्पृत् (von स्पंरू) 1) adj. sich befreiend von; an sich ziehend, für sich gewinnend; s. किल्बिष, धन, लोक. — 2) f. Bez. gewisser Ishtakå Çat. Ba. 8,4,2,1. Ind. St. 13,260.

स्पृति (wie eben) f. so v. a. स्पर् ÇAT. Ba. 11,8,4,6. KAT. Ça. 25,6,11. स्पृध् (von स्पर्ध) 1) f. Nebenbuhler, Gegner Naiga. 2,17. डायम सं पृधि स्पृधं: R.V. 1,8,3. स्पृधं त्रितार्म्म 119, ro. 174, s. 10. 179, 3. 2,11,19. 5, 44,7. विश्वा इतस्पृधं ट्यस्प्यं 55, 6. 8,14,13. 81, 32. 88, 5. 9, 7, 5. 20, 1. 10,18, 9. 100,12. 113,4. masc. Bahc. P. 3,18,19. 11,23,21. adj.: इतर-त्रस्पृधः mit einander wetteifernd 10,73,12. स्वरिक्य Verlangen tragend nach 1,10,1. एकपित 4,20,27. पद्मकोश wetteifernd mit 3,23, 33. — 2) f. Kampf (auch in einzelnen der unter 1) angeführten Stellen möglich) R.V. 7,82,9.

स्पध्य इ, मिथः

स्पृम् (von स्पर्म्) 1) adj. am Ende eines comp. P. 3, 2, 58. Declination Vop. 3, 134. 149..a) berührend: विद्ि Kati. Ça. 1, 8, 28. 17, 11, 18. 18, 3, 6. 26, 7, 14. शव॰ M. 8, 64. तिति॰ (so v. a. Mensch) Raga. 8, 80. मातृवर्गच्याण 11, 7. वक्ठ॰ Spr. (II) 7248. Вайс. Р. 10, 37, 7. — b) berührend so v. a. reichend bis: गगन॰ Raga. 3, 43. भू॰ Varia. Bru. S. 61, 12. 18. — c) erreichend so v. a. theilhaftig, an sich erfahrend, zeigend, verrathend: प्राण्ण Malarim. 76, 4. मद॰ Katras. 10, 24. 110, 130. विपुत्ताख्या॰ (so zu verbinden) Verz. d. Oxf. H. 200, a, 8 v. u. स्वन्ताताली-लाप्ति॰ Riéa-Tar. 1, 208. भण 4, 133. पत्तच्हेरास्त्रम॰ 164. 5, 343. ऐकामत्पर्णो (so mit der ed. Calc. zu lesen) हिताः 475. विद्वाच 8, 915. — 2) f. = स्पृक्ता Dranv. 3, 28. — Vgl. स्रतल॰, उपरि॰, स्त॰, क्रतु॰, यृत॰, विश्व॰, द्वि॰, त्मः॰, सृवि॰. भू॰, भूमि॰, मस्ल॰, मर्म॰, रृजः॰, रृष्ट॰, विश्व॰, व्हर्य॰, व्हरि॰.

स्पृद्य 1) (wie eben) a) adj. berührend, reichend bis: स्वर्गहार् MBB. 2,1147. — b) m. Berührung in द्वः — c) f. ह्या best. Pflanze, = भुजीम्बातिनी Çabdá. im ÇKDa. स्पृद्धा u. d. letzten Worte. — d) f. ई Solanum Jacquini Willd. AK. 2,4,2,12. — 2) M. 8,116 feblerhaft für स्पृद्धा. — Vgl. कृदि॰.

स्पृशि (von स्पर्म्) adj. Hariv. 7433 nach Nilak. = विषयस्पृम्.

स्पृष्ट्य (wie eben) 1) adj. a) zu berühren Spr. (II) 2999. Kull. zu M. 5,77. स॰ nicht berührt werden dürfend Harv. 14770. 14772. Spr. (II) 1822. Riáa-Tar. 5,401. Verz. d. Oxf. H. 87,6,26. 282,6,45. 283,a,7. 8. Bric. P. 10,18,14 (= स्पृष्ट्य nach dem Comm.). 11,17,83. सम्पृष्य त. Kull. zu M. 5,62. — b) fühlbar, tastbar MBr. 12, 12885. 14,620. स॰ 610. शुब्द्रस्पास्पृथ्यत्म Comm. zu Gain. 1,22. — c) anzurühren, anzugreifen, für sich in Gebrauch zu nehmen: त्रीपा न मपा स्पृथ्या त्रिय शिवति संपद: सोर्थ-Tar. 3,319. — d) होईब-Tar. 4,76 vielleicht fehlerhaft für स्पृत्या beneidenswerth. — 2) f. सा (sc. सिम्ध्) Bez. eines der Brennhölzer Schol. zu Kitz. Ça. 682,1. 684,7.

स्पृष्ट्य Hir. 64,2 fehlerhaft für स्प्रष्ट्य (so ed. Jouns.).

स्पृष्टास्पृष्टि adv. so dass man sich gegenseitig berührt: तीर्चे विवासे यात्रापा संग्रामे देशविद्धवे । नगर्यामदाके च स्पृष्टास्पृष्टि न डब्पित ॥ so v. a. das Dichtaneinander Banspart im Ratnágana nach ÇKDa. Zur Bildung des Wortes vgl. P. 5, 4, 127.

स्पृष्टि (von स्पर्ण) f. Berührnng AK. 3,3,9. Çat. Ba. 14,7,4,29. शव° Çağık, zu Bra. Âr. Up. S. 93.

स्पृष्टिका f. dass.: ऋस्मट्क्रीर्स्पृष्टिकया (als Zeichen der Bethouerung) शापिता ऽसि Masssu. 55,21.

स्पद्ध (von स्पर्क्) s. प्रहः.

स्पद्गा (wie eben) n. das Begehren nach: पास्त्र MBH. 2, 1939.

स्पृक्षािय (wie eben) adj. 1) begehrenswerth, woran Jmd (gen.) oder man Gefallen findet, reizend; = स्पार्क् Nia. 3, 11. त्रंप MBB. 1, 3573. कार्मन मन् मन्तर. 4126. चन्द्रमम् Rt. 1,1. वीर्य Kumāras. 3,20. Spr. (II) 4299. जनस्प Ríga-Tab. 3,28. 4,700. सत्स्पृक्ष्णीपशिल Baig. P. 3,1,14. 15, 39. 25,25. वाच 35. an dem Jmd (gen. instr.) oder man seine Freude hat, zu dem man sich hingezogen fühlt Habiv. 4383. Ragb. 7,14. Spr. (II) 2153. 7250. Verz. d. Oxf. H. 61,b,5 v. u. Kathàs. 56,252. — 2) beneidenswerth, der beneidet wird von (gen.) Habiv. 7105. R. Gobb. 2,29,17. Kathàs. 52,267. Pankat. 137,16.

स्पृक्षणीयता f. nom. abstr. zu स्पृक्षणीय 1): संबन्ध॰ Uttabab. 118,1 (160,3). त्रज्ञति नृप: स्पृक्षणीयता प्राम् Kâm. Nitis. 4,80.

स्पृक्षाीयत n. dass.: स्पृक्षाीयतं तिश्चिषाः कस्य नागमन् Spr. (II) 1231. स्पृक्षेद्वर्षा (स्पृक्षम्, partic. von स्पर्क्, + वर्षा) adj. in Aussehen -, Farbe wetteifernd d. h. wechselnd RV. 2,10,5.

स्पृक्वीया (von स्पर्क्) Unions. 3,96. P. 6,4,55, Schol. Vor. 26,164. adj. was man wetteifernd erstreben muss, begehrenswerth: वसु RV. 6, 7,8. रिप 15,12. 7,4,9. 8,86,15. = स्पृक्षाल् und नत्तत्र Uééval.

स्पृक्षालुँ (wie eben) adj. P. 3,2,158. 6,4,55. Vop. 26,148. begehrend nach, seine Lust habend an: भागिन्य: Spr. (II) 4787. Riéa-Tar. 3,315. तपालनेषु Ragh. 14,45. गम्भीरार्थेषु काट्येषु Spr. (II) 2086. mit infin. Verz. d. Oxf. H. 10,b, N. 5. ohne Ergänzung begehrlich oder eifersüchtig, neidisch MBs. 5,1638. 1718.

स्पृरुपालुता (von स्पृरुपालु) f. das Begehren nach: एपालि Spr. (II) 1443.

स्पृक्ता (von स्पर्क्) f. Vop. 26,192. 1) das Verlangen, Begehren nach Etwas, Wohlgefallen an AK. 1,1,7,27. 3,4,5,30. 13,54. 17,105. H. 430. Halâı. 4,25. स्पृक्ता में जापते उत्पर्धम् R. 3,49,8. स्पृक्तां समृत्पाखः Spr. (II) 2201. ज्ञापुष्पति 4463. यदा में गलिता स्पृक्ता Аввтах. 14,2. स्पृक्ता जीवित यावि 16,7. 17,9. नृमासाग्रया Râga-Tar. 1,132. 3,58. Ввас. Р. 3,9,6. 5,18,14. 19,21. Sarvadarganas. 65,10. mit dat.: राज्याय R. 4,9,7. mit gen. МВв. 2,543. 3,1549. mit loc.: कर्मफले Ввас. 4,14. गमने वसुद्वगृक्ते Hariv. 4464. वक्तव्ये R. 3,35,27. जीवित Asвтах. 2,22. विमुद्य तेषु स्पृक्ताम् Spr. (II) 1716. विलासिषु 1948. AK. 1,1,2,24. पुत्रे वात्मिन वा Katrais. 53,149. Ввас. Р. 2,1,15. 5,1,3. 6,11,5. Рамкая. 1,1,82. राज्युत्री प्रति Katrais. 72,292. in comp. mit der Ergänzung: स्वर्गण् МВв. 3,1549. विनवासण् R. Gorr. 2,29,9. 4,9,73. Rage. 8,34. Spr. (II) 1373. 4021. Katrais. 10,216. Rága-Tar. 3,299. 5,133 स्पृक्ता कर्र एटन्